

Sibiu, 12 martie 2018
 Nr. 192

Către,

Deținătorii de specii pomicele sămburoase și sămânțoase

INFORMARE

Monilioza speciilor pomicele – *Monilinia laxa* și *Monilinia fructigena*

Monilioza este o boala larg răspândită la toate speciile de pomi fructiferi în întreaga țară. Atacul se produce pe flori, fructe, frunze, lăstari și chiar pe mugurii înverziți. Agenții patogeni care produc monilioza sunt ciupercile *Monilinia laxa* (sămburoase) și *Monilinia fructigena* (sămânțoase).

Ciupercile ierneză sub formă de miceliu de rezistență în organele atacate.

Transmiterea sporilor se face prin vânt, insecte, păsări, apă - infectând pomii.

Infecția se face pe organele sensibile, în mod deosebit prin răni, însă și direct prin stigmat, pistil, petale frunze și lăstari erbacei.

Timpul răcoros și ploios prelungește înfloritul, favorizând atacul de monilioză.

Atacurile de primăvară sunt declanșate în masă de ciuperca *Monilinia laxa* și mai

puțin de *Monilinia fructigena*, în timp ce atacurile pe fructe din perioada de vară-toamnă sunt declanșate în masă de *Monilinia fructigena*.

Prezența mare în plantație a organelor atacate din anul anterior, iarna blândă

și ploiasă, primăvara răcoroasă și umedă indică un atac puternic de monilioză în primăvară.

Atacul de monilioză se recunoaște după aspectul exterior al organelor atacate.

Florile, frunzele și lăstarii se ofilesc, se brunifică și se usucă, rămânând pe pom pentru multă vreme. Fructele atacate se putrezesc și se acoperă cu pernițe proeminente, de culoare cenușie-albicioasă (fructificațiile ciupercii). Fructele atacate se usucă și rămân în mare parte pe ramuri, iar cele căzute se descompun dacă timpul este umed, sau rămân mumificate, asigurând transmiterea bolii de la un an la altul.

Infecțiile cele mai mari se semnalează în plantațiile (pomii) bătuți de grindină, în cele cu atacuri de dăunători sau boli ce produc leziuni (răni) și în anii cu precipitații abundente și timp răcoros.

Predispoziție maximă la atac au soiurile în faza de înflorit și la maturarea fructelor.

Măsuri de combatere:

Măsuri chimice – prin aplicarea de tratamente fitosanitare în care se utilizează produse de protecție a plantelor omologate.

Alte măsuri de combatere - constau în igienă fitosanitară - tăierea, adunarea și arderea resturilor de plante infectate (fructe mumificate, fructe, frunze și ramuri uscate). Se vor aplica tăieri raționale de rărire și fructificare, pentru a permite o bună aerisire a coroanei. Prin lucrările solului se vor îngropa resturile vegetale ce nu s-au putut aduna și arde.

